

Помрачаване и -чене, sn. l'éclipse f.

Помръзлекъ, sm. la bruine, la gellée, le verglas; 1. вали —, v. imp. il verglace; 2. поврѣдълся отъ —, il gele; 2. поврѣденъ отъ —, bruiné, adj.; 3. покрытъ съ —, verglaçé, adj. 4. (сладко), les glaces f.; 5. порція —, une glace; 6. (сварены овошки), la plombière; 7. искусство да са прави —, la glacerie; 8. мастеръ на —, un glacier.

Помръзилка, sf. la sarbotière et sorbétière.

Помръзувамъ, vn. geler, se congeler.

Помръзнатъ, adj. glacé; || (u fig.), glaçant.

Помынникъ, sm. le puisard, cloaque, égout m.

Помыя, sf. la lavasse, lavure de vaisselle, f.; 1. Pharm. la lotion; 2. (вода отъ оплакуване), la rinçure; 3. улукъ за истичане —, l'évier m; 4. има за истичане —, le puisard.

Помыслевамъ, vn. songer, projeter; 1. (за нѣщо), se ressouvenir; 2. (cu), raisonner; 3. fig. combiner. [tort et à travers.]

Помыслеване [безъ — и разсѫждане, à Помыслено, adv. sciement.

Помысленъ, adj. supposé; || (добрѣ или злѣ), bien ou mal intentionné.

Помыслителъ, adj. intentionnel.

Помысьль, sf. l'intention f, le dessein, vouloir, projet m, pensée f, penser m, vue f, objet m, fin f; 1. fig. le but, le plan, mire, rencontre f; 2. имамъ —, vn. penser, tâcher à, prétendre; || fig. tendre à, buter à; 3. който има — за нѣщо, tendant à, adj; 4. безъ —, par mégarde; 5. затичане къмъ една —, la conspiration; 6. унищожавамъ —, va. déjouer; 7. съ —, adv. intentionnellement, scientiment, expressément, de propos délibéré, de dessein prémedité, de parti pris.

Помѣсентъ (катхръ т.), adj. hybride.

Помѣтамса, vr. renier, apostasier; 1. fig. chanter la palinodie; 2. (отъ мысль-таси), se ravisier; 3. (отъ нѣщо), renoncer; 4. отъ което можемъ са помѣтнемъ или отречемъ, reniable, adj.

Помѣтане, sn. le reniement et -nîment, renunciation, palinodie f; 1. Jur. la rédhibition; 2. самосебо —, renoncement à soi-même; 3. който докарва —, Jur. rédhibitoire, adj.

Помѣтнатъ, adj. renié.

Помѣтнувачъ, ка, s. Jur. renonciateur, trice Помѣтнравамъ, va. brouiller.

По-напрѣдъ, adv. auparavant, antérieurement, par anticipation, tout d'abord.

Понакуцвамъ, vn. fam. clopiner.

Понакуцване, sn. le clochement.

Понаухкувамъ, va. fam. tapoter.

Понахрапувамса (съ наука), vr. fig. s'enfariner.

Понго (маимуна), sn. le pongo.

Понедѣлникъ, sm. le lundi; 1. чисти —, lundi gras; 2. (на страсна недѣля), lundi saint; 3. дѣржак -ници, va. faire le lundi.

Поникнуване, sn. le germe, le végétal; || способенъ за —, végétale, adj.

Поносенъ, adj. utile, profitable, convenable; || fig. fructueux, joli m; || usé.

Поносъ, sm. l'acquêt m, utilité f.

Поносъмъ, vn. convenir à.

Поносиане, sn. fig. le fruit. [ponce.]

Понса (вжель съ вжлищенъ прахъ), sf. la

Понсирувамъ (напрашивамъ ѻблѣзене), va. poneer. [le poneis.]

Понсируване (напрашиване), sn. le ponçage,

Понто (съ лемберъ), sm. le ponte.

Понтонеръ, sm. Milit. un pontonnier.

Понуда, sf. la coercion; || (за родителка), la couche.

Понудувамъ и -давамъ, va. extorquer.

Понудуване [правда за —, la coercion.

Понудителъ, adj. coercitif.

Понудителна сила, sf. force impulsive f.

Пончъ, sm. punch m; -чень, de punch.

Понѣ, conj. au moins, du moins; || adv. encore et encor, toujours; || — и малко, conj. pour peu que.

Понѣкогажъ, adv. parfois, de fois à autre.

Пооправямъ, va. ameliorer, amender, accommoder, réformer; 1. Jur. réformer, émender; 2. -ca, vr. s'ameliorer, s'amender, se réformer, s'abonner; 3. fig. fam. se radoubler.

Пооправяне, sn. l'amélioration f, abonnement m, réforme, réformation f.

Поставямса (отъ мысль-та си), vr. décompter.

Поставрямъ, va. entr' ouvrir.

Постливамъ (пѣлното), va. désamplir.

Постмакси! interj. gare!

Постърсевамъ (грѣбѣ), va. fam. rincer.

Попадїска, sf. татм. la belette.

Попара, sf. le chaudron; || (съ водѣ), la panade; || (кишкегъ т.), la garbure.

Попарвамъ и -ревамъ, va. échauder; 1. Méd. assusser; 2. (бжива съ вино), aviner; 3. -ca, vr. s'échauder.

Попарване, sn. l'eau f; || Méd. l'affusion f;

|| мѣсто или котъль за —, l'échaudoir m.

Попива, v. imp. il s'imbibe, il transsude; 1. (за мастило), il décharge; 2. (нѣщо), fig. il absorbe; 3. попиватса, pl. ils s'embivoient.

[sudation f.]

Попиване, sn. l'absorption, imbibition, trans-

Попизателъ, adj. Chim. absorbant, absorptif.

— цѣръ, sm. Méd. l'absorbant m.

Попизателна хартія, sf. papier brouillard m.

[pissoir.]

Попикалиникъ (мѣсто за пикане), sm. le

Попійнувамъ va. fam. buvotter, gobeloter;

|| pop. ne pas avoir la piepe.